

«... εἰ δὲ καὶ τοὺς ἐτύχει θάνατος χωρὶς κληρονόμους, νὰ ἐπιστρέφονται τὰ ἄνωθεν ὄλα, πουρκοδοτισμένα εἰς τοὺς πλέον πρόθιμους (= ἐγγυτέρους) ἐδικούς, κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ τόπου μας...».

341

1738. Προικοσύμφωνον 8 Ἀπριλίου, ἐκ Παροικίας Πάρο υ, ἐν 57, σ. 171–172· (ὁμοίως, ὡς ἄνωτέρω).

342

1739. Προικοσύμφωνον 30 Ἰουνίου, ἐν Παροικίᾳ Πάρο υ, ἐν 57, σ. 173–175·

(ὁμοίως, ὡς ἄνωτέρω· ἐν συνεχείᾳ: «... λέγοντας, ὄντας κληρονόμους ἔχουν, νὰ εἶναι νόμου ἡλικίας· εἰ δὲ ἀνήλικο καὶ ἀποθάνει, πάλι ὁμοιον τρόπῳ νὰ ἐπιστρέφονται, ὡς εἴπαμε...»).

343

1739–1746. Βεράτιον ὑπὲρ μ. Γρηγορίου τοῦ Νόβι–Παζάρ, ἐν 76, σ. 18–24.

344

1740. Ἀχτναμὲς ὑπὲρ Χίου, μνημ. ἐν 451, σ. 13 σημ. 1.

345

1740. Πάχτωσις κτήματος ἐν Νάξῳ, ἀνέκδοτος, ἐν ΕΒΕ Τμ. χφφ. Ξ 189.

«... καὶ γινώντας ἰντράδα, ποῦ ἤθελεν ἐξαποστείλει ὁ Κύριος, εὐγάζοντας τὸ πέμπτο τῆς ἀφεντίας, ἤγουν τῆς βοεβοντίας, νὰ μοιράζου(ν) ἴσια πρὸς ἴσια εἰς τὴν μέση καὶ νὰ πέρνουν πᾶσα θέλημα οἱ παντικατόροι τῶν αὐτῶν οἰκοκοίρηδων, τόσον οἱ σημερνοί, τόσον καὶ οἱ μεταγενέστεροι, εἰς κάθε ἐσοδείαν ποῦ ἤθελε κάμει τὸ πρᾶγμα καὶ νὰ εἶναι κρατημένοι οἱ παντικατόροι αἰωνίως μὲ ἀγώγια καὶ ἔξοδά τος, νὰ πηγαίνουν τὴν πάρτη τῶν νοικοκυρέων εἰς ἀρχοντικά τους, εἰς τὴν χώραν, καὶ κάθε ἐβδομάδα νὰ τῶν φέρουν τὸ καλαθιάτικό τους, ὡσὰν καὶ ἀπὸ τοῦ χωραφιοῦ τὸν καρπὸν καὶ ἀπὸ τι ἄλλο εἶδος ἔχει τὸ πρᾶγμα, νὰ τὸ πηγαίνουνσι δίχως ἀντιλογίαν... καὶ εἰσὲ καιρὸν ὅπου τὰ μέρη ἢ οἱ κληρονόμοι, πῶς δὲν ἔκαναν καλὰ καὶ ἤθελεν γυρέφουν νὰ βγάλουν ἀδίκως καὶ παραλόγως τὸν κατὰ καιροῦ δουλευτὴν καὶ παντικάτορα καὶ τὸ πρᾶγμα ἦτον εἰς ὅλους τους τοὺς καμάτους κυβερνημένον καὶ δουλεμένον, κατὰ τὴν τάξιν τῶν παντοτεινῶν πραγμάτων, νὰ πέρνουν τὸ τετάρτι τους ξεκαθαρίζοντας καὶ λέσι ὁμοφώνως ὁ ἀφέντης Π.Σ., μὲ τὸν Β., τὸν εἰρημένον παντικάτορα, ὅτι... καὶ διὰ τὴν τιμὴν τοῦ πραγμάτου, ἀμπελίου καὶ χωραφίου μετὰ πασῶν τῶν δικαιωμάτων του, ἔδοσεν ὁ παντικάτορας... ριάλια 32 1/2 τοῦ ἀφέντη Π.Σ.,

